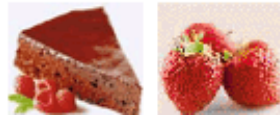
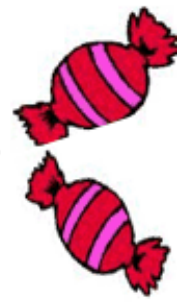

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

נא לא לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

מוצש"ק	הד"נ	
17:24	16:09	ירושלים
17:23	16:12	חיפה
17:20	16:09	חיספין
17:26	16:24	תל אביב
17:25	16:15	חברון

שבת קדש פְּרַשְׁת וַיַּגֵּשׁ | ה' טבת התשע"ב | גליון מספר 9 | שנה ראשונה

י"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א

נקדה אמת

שבת שלום לכם חברי האהובים והיקרים.

רציתי לספר לכם מה קרה אצלנו בשכונה בנר שביעי של חנכה. כמו בכל חנכה, כל ילדי השכונה נאספים בגנה המרכזית, בכדי להדליק גרות חנכה יחד עם כל התושבים של השכונה. כשהגיע זמן ההדלקה ראיתי שאחותי רחל נעלמה ולא נמצאת עם כלם. שאלתי את דני חברי הטוב: ראית את אחותי רחל? לא! ענה לי דני, כבר מזמן לא ראיתיה. פליאה גדולה היתה לי, כי רחל אהבה מאד את ההדלקה השכונתית, וכל החג היא מדברת על הרגע בו תוכל להגיש לרב את נר השמש. הרגע הגדול הגיע וכלם חפשו את רחל, אך כשלא ראו אותה בקשו מנתי שיגיש את נר השמש לרב. הערב היה נפלא, השירה והרקודים, הממתקים והספגניות היו טעימות מאד, ובשעה מאחרת חזרנו הביתה עיפים אך שמחים.

להפתעתי, מצאתי את אחותי רחל, ישנה במטטה. למחרת בבקר שאלתי, רחל היכן היית אמש, חפשונו אותך? לא משנה ענתה רחל. חג החנכה עבר, וחזרנו לגן ולבית הספר. השבוע, שלחה אותי אמא למכלת לקנות לחם וביצים, וכשעמדתי בתור לקפה, נגשה אלי אשה קשישה ושאלה: אתה אחיה של רחל? כן, עניתי. דע לך שאחותך שמחה את נפשי בחנכה. הרמתי גבה ושאלתי כיצד? השנה לא יכלתי לרדת להדלקה המרכזית, והסתפפתי בעצב מחלון ביתי אל הגנה. נותרתי לבדי בביתי, וכל כך רציתי שיהיה מישהו איתי. רחל אחותך ראתה אותי והבינה מיד את מצבי, עזבה אתכם ועלתה אלי הביתה. יחד הדלקנו גרות, שרנו ורקדנו עד שהתעייפתי והלכתי לישון, ואחותך הלכה לביתה. מה? קראתי, היא לא ספרה לנו דבר. אתה יודע אמרה הקשישה שבפרשת השבוע שלנו יוסף מתגלה אל אחיו, הוא משנה למלך מצרים וכלם פוחדים ממנו, אך הוא לא מתגאה על אחיו, ולא פוגע בהם או מעליב אותם, ואפילו מרגיע אותם ואומר להם שבועצם, כשהם מכרו אותו לעבד, זה לא באשמתם, והכל היה גזירה של הקב"ה. גם כשאביו יעקב, אותו לא ראה עשרים ושתים שנים מגיע אליו, הוא לא מספר לו דבר על המכירה. זוהי עננה גדולה שרחל אחותך למדה מיוסף הצדיק. הסמקתי, ואמרתי לה: תודה שלמדת אותי מה זו עננה אמתית. ומה אתם אומרים על אחותי רחל? היא למדה מה זו עננה? ומה אתכם? להתראות בשבת הבאה.

נר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעלוי נשמת
התינוק יונתן פלמר
הי"ד

החיזה הפרשה

1. במה הראה יוסף לעשרת השבטים שאין לו שגאה עליהם?
2. מדוע נאמר "וזבח זבחים לאלוקי אביו יצחק" ולא מזכר "אברהם"?
3. היכן היתה "רעמסט"?
4. היכן מציינו שהבטיח הקב"ה לייעקב שיזכה להקבר בארץ ישראל?

השאלה הפרשה

האחים של יוסף יורדים למצרים להביא לאביהם אכל, ולא מבינים מה קורה. מאשימים אותם שהם מרגלים, אחר כך מאשימים אותם בגנבה, ולבסוף נלקח אחד מהם כבן ערבה! צרה אחת אחרי השנייה. מה קורה כאן?

כשמלך מצרים מתגלה כיוסף אחיהם, התמונה מתחילה להתבהר. פתאום הם רואים איך כל מה שד' עשה הוא לטובה! יוסף המלך של מצרים, וכל המשפחה מאחדת! הכל באמת קרה לטובה!

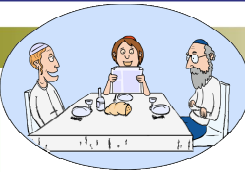

חכמי ישראל

אברהם חיים מזלוטשוב מגדולי רבני החסידות. נצר משפחת רבנים נודעת, בנו של רבי גדליה, שהיה רבה של ז'ולקווא. בימי געוריו הסתופף בצילם של המגיד ממזריטש ורבי יחיאל מכל מזלוטשוב ושמע תורה מפיהם.

תלמיד מבהק לרבי שמואל שמלקא מניקל שפורג. בזווג ראשון היה חתנו של רבי פנחס הורוביץ בעל "הפלאה" ובזווג שני חתנו של רבי ישכר בר מזלוטשוב, שאת מקומו ירש לאחר עלותו לארץ-ישראל. שאר בשרו, הגאון רבי אפרים זלמן מרגליות, מעיד עליו בהקדמתו הגדולה לספר "ארח לחיים" – ש"היה גדול בתורה ובחסידות, והיה שוהה בתפלתו כמעט רובו של יום, ועסקו גדול בצדקות וגמ"ת, ורבים השיב מעוון, והיה יודע בתעלומות חכמה וסתרי תורה".

רבי אברהם חיים האריך ימים ונפטר ביום כ"ו טבת תר"ח (1848).

ספור אלהות השבת

פעם אחת רצו ישראל לשלח מתנה לקיסר כדי לבטל גזירות רעות, ושלחו את נחום איש גמזו שעל כל דבר שהיה קורה לו אמר "גם זו לטובה", עם תבה מלאה אבנים טובות ומרגליות. בדרך התארח נחום במלון.

בעל המלון, שראה את התבה, גנב את האבנים בלילה ומלא את התבה בעפר מקיר החדר. בבקר הגיע נחום לארמונו. פתח הקיסר את התבה, וכשראה את העפר התרגז כל כך עד שהחליט להרג את כל היהודים. "גם זו לטובה", אמר נחום איש גמזו. בא אליו אליהו הנביא כאחד השרים, ואמר לקיסר: "אולי עפר זה הוא עפר מיוחד מזמן אברהם אבינו, וכשהיה זרק אותו לאויר נעשה לחצים?". זרק הקיסר את העפר לאויר, ואכן נעשה גס, והעפר הפך לחצים. מלא הקיסר את התבה באבנים טובות, ושלח את נחום איש גמזו בכבוד רב. בדרך שוב שהה נחום איש גמזו באותו מלון, ראה בעל המלון הרשע את התבה, ושאל אותו: "תגיד לי, ידידי, מדוע עשו לך כבוד כה גדול?". ספר לו את מה שקרה. הרס האיש את המלון שלו, לקח את כל העפר, והביא אותו לקיסר. נסה הקיסר את העפר, אך שום דבר לא קרה. "באת ללעג לי?", צרח הקיסר, וצוה להעניש בחמרה את בעל המלון הרשע.

ילדים אהובים ויקרים, אם נזכר תמיד שכל מה שקורה לנו בחיים הוא למעשה חלק מהתכנית של ד' יתברך, אז נהיה חזקים ושמחים יותר, ובסופו של דבר נראה איך הכל מתהפך לטובה!